

NEWSLETTER

kesä-heinä2016

Tässä onkin sitten yhdistetty kesä-heinäkuun tallilehti. Kesällä tapahtuu niin vähän ettei siitä oikein keksi kirjoittamista. Vaikka onhan tässä oikeastaan tapahtunut kaikenlaista, hevosia tullut ja mennyt, kisoihin on yritetty, heinät tehty....HH

Kesän ratsastukset ohi

Kun vihdoin saimme tämän kesän tallilehden pois painosta, onkin jo myös syyskausi alkamaisillaan. Mukavasti on ratsastajia riittänyt kesällä, hieman kummastuttaa junioreiden vähyys kesällä joka on kuitenkin parasta aikaa ratsastukselle. No nyt on talvi aikaa kiritä kiinni ruostuneita taitoja.

Niksun eli de la Nicoretten noutoreissu Honkolan kartanosta

Kuten facebookissa tuli jo mainittua, kesäkuussa haimme kotiin puolitoistavuotta harkitemamme hevosen.

Kuva (Maija Alanko fb): Kartanon päärakennus

Niksu on osoittautunut luonteensa puolesta todella ihanaksi. Se on luottavainen ja tyyni sekä kiltti kuin mikä. Hyvää työtä ovat sen kanssa tehneet kasvattajat. Ulkoisestihan se on lähes täydellinen, jonka jo tiesimme, luonnetta on vaikeampi nopeasti päätellä. Tapasimme myös Ypäjällä Niksun äidin kouluttaneen ja sillä kilpailleen Kiki Nybergin jonka mukaan äiti Tabu oli hevonen johon hän saattoi luottaa 100%. Se on kuulemma hänen kaikista hevosistaan ainut, jolla olisi voinut mennä vaikka Kauppatorille ratsastamaan.

Mutta se hevosesta. Myös noutoreissu oli mukava. Honkolan kartano sijaitsee Urjalassa. Ja kuten kartanolle kuuluu, se on tietysti järven rannalla. Kartanon sisäänajotietä vahtii kaksi kotkaa (kuva).

Furuhjelmien omistuksessa kartano on ollut 1700-luvulta saakka. Kartano on erittäin perinteikäs hevosstila ja siellä on kasvatettu ratsuhevosia 1950-luvulta asti Christine Furuhjelmien toimesta. Kartanon talli on vanha, ja siellä on yksi siipi säilytetty jossa on vanhoja pilttuita joissa on varmaan Suomen hienoimmat

väliseinät, katsopas ottamaani kuvaa (kanaverkko pilttuissa viimeaikoina asuneiden Christinen lintujen takia).

Tapasimme kartanon emännän Christinen ja saimme nauttia kahvit kartanon päärakennuksessa. Salin seinillä oli monta hevosaiheista taideteosta, jotka ovat Christinen tekemiä. Mukava emäntämme kertoili hauskoja tapahtumia hevosten kanssa. Yksi joka jäi mieleeni, oli se kun Christine päätti ostaa Islannin hevosia ja kouluttaa niistä ratsastuskouluihin hevosia. Ja niinpä hänelle tuli laivalla 50 hevosta Turkuun jotka parilla rekka-autolla kuljetettiin Urjalaan. Ne muuten olivat Suomen ensimmäisistä isäkkä. Hevoset olivat puoliviljejä ja satulaan totuttamattomia. Mutta Christinen mukaan kaikki paitsi yksi saatiin koulutettua. Tuo yksi oli sellainen, että se ensin heitti Christine selästä niin että solisluu murtui ja sitten sen selkään yritti ratsuttaja, joka myös putosi. Hevonen hyppäsi kentältä ulos ja pakeni täyttä laukkaa, kun tuli vastaan joki se hyppäsi jokeen

josta sen kalastaminen oli kova työ. Joten se päätettiin jättää välistä.

Meidän Tiina oli muuten pikkutyttöä sitten ratsastusleirillä Honkolassa näillä issikoilla.

Christine pitää myös linnuista ja hänellä on ollut kesy kukko myös kartanossa asuessa. Heillä on erituisia kanoja, jotka ovat risteytyneet niin että nykyään joiltakin kanoilta tulee vihreitä ja toisilta sinisiä kananmunia.

Erityisen ylpeä Christine on vaunuhevosistaan. Joita hän esitteli meille tarhassa. Kaksi lähes identtisen näköistä uljaan näköistä hevosta esittikin tarhassa komeaa ravia. Hän ajelee hevosillaan vieläkin kartanon mailla ja osallistuu valjakkokilpailuihin.

Kuva (Maija Alanko fb): Christine harjoituksissa valjakkonsa kanssa

Tässä linkissä vuodelta 2012 tehty tv-ohjelma Honkolan kartanosta:
<https://www.youtube.com/watch?v=Errzr6YiPHs>

Tavoitteena PSG – kauden aloitus edelleen siirtyy

Aivan uskomaton kilpakausi, heinäkuu lopussa kasaan saatu yksi startti harjoituskilpailuissa. Epäonni on ollut uskomaton. Kun auto on kunnossa ja hevonen on kunnossa, pettää ratsastaja. Eli aika useinkin hieman vihoittileva

selkäni päätti pullauttaa välilevyn pihalle ja aiheutti samalla hermopinteen. Ratsastus on ollut nyt aika vähäistä ja olen tasapainoillut selkäkipujen kanssa ja yrittänyt pitää rasituksen vähäisempänä. Eli treenit ovat olleet kevyitä jossei olemattomia. Samasta syystä jäivät sitten parit kisat väliin.

Vielä olisi pari mahdollisuutta jäljellä kilpailla, ennenkuin kausi on ohi. Saa nähdä pääsemmekö viivalle lainkaan tänä vuonna.

Ratsastusleirillä

Osallistuin siskoni Stellan kanssa ratsastusleirille. Paikkana oli Kumpumäen tila Pornaisissa. Leirillä oli 10 tyttöä.

Kuva (Miia): leirillä edessä Ronja ja takana Stella
Maanantaina tutustuttiin paikkoihin ja saatiin hoitoponit. Ratsastimme joka päivä kaksi kertaa. Lisäksi oli teoriaa ja hoitamista.

Opin uutta: pintelöimään, juoksuttamaan, ohjastamaan maasta käsin, esteratsastusta, pesemään hevosta

Kivointa leirillä oli maastoilu, esteratsastus ja leirikisat.

Vaikeinta oli hevosen peseminen ja ilman satulaa ratsastus.

Suoritimme molemmat hoitomerkin, mutta ratsastuksen perusmerkin koe epäonnistui meiltä molemmilta.

HAUSKAA OLI! Ja ensi vuonna uudestaan.

Kesäterkuin Ronja Kronvall

Kertun kuulumisia

Kerttu alias Pin Rock's Carreras ja uudella omistajalla Anna Pihkalalla kaikki hyvin. Kerttu muutti Annalle kesä alussa. Nyt Anna kertoo, että Kerttu oli nappiostos hänelle ja he ovat edistyneet hienosti. Elokuussa olisi edessä ensimmäinen harjoitusstartti helppo-B tasolla Helsingissä. Pidämme kovasti peukkuja heille että ekat kisat menevät sujuvasti.

Kuva: Anna ja Kerttu

Kesän estekurssit

Joka kesä on pidetty pari esteleiriä, ja niin pidettiin tänäkin kesänä. Nyt kun saimme uudet hevoset ja Vilikin on kuntoutunut, niin meillä on enemmän sopivia esteratsuja.

Ensimmäisellä kurssilla oli kokeneita ratsastajia. Ensimmäisenä päivänä harjoiteltiin lähinnä maapuomeilla ja pienillä ristikoilla rytmiä. Roo oli sen verran tohkeissaan esteistä, että räjäytti todella ison loikan esteen yli ja perään pienen pukin. Sen kyydissä ollut Miia irtosi jo hypyssä hevosesta ja perään tullut pukki erotti hänet kulkemaan eri suuntaan kuin hevonen. Ja siinähän yleensä ilmalento päättyy laskeutumiseen, niin nytkin. Sen suuremmin ei sattunut mutta palkeista lähti hetkeksi ilmat. Seuraavana päivänä katsottiin kuitenkin viisaammaksi korvata Roo Vilillä.

Toisena päivänä mentiin lähinnä jumppasarjaa, jossa ratsastajat harjoittelivat tasapainoista esteistuntaa ja hypyissä kyydissä oloa häiritsemättä hevosta. Sarjalla pitkäjalkainen honkkeli Risto oli hieman aluksi pulassa, mutta pian oppi asettamaan jalkansa oikein ja pomppi sarjaa ihan kiittävästi. Reino-poni taas osoitti olevansa varsin rutinoitunut esteillä, se hyppäsi tarmokkaasti mutta rauhallisesti ja hyvällä tekniikalla. Vili meni sujuvasti vanhalla rutiinilla eleettömästi esteiden yli.

Viimeisenä päivänä hypättiin sitten rataa. Ensin tehtävät mentiin yksitellen läpi. Tehtävinä oli mm pari suhteutettua linjaa. Kun sitten kaikki esteet ja tehtävät piti ratsastaa yhtenä ratana, osoittikin se että esteratsastus ei ole niin helppoa. Yksittäin tehtävät olivat onnistuneet kaikilta helposti, mutta peräkkäin tullessaan alkoi lievä säheltäminen, kun vaikeudet tulevat peräjälkeen on pystyttävä nopeisiin ratkaisuihin. Mutta onneksi kaikki paransivat rataansa toisella yrittämällä. Ja kurssin päätteeksi tuntuivat sekä ratsastajat että hevoset olevan hyvillä mielin, mikä on tärkeintä.

Syrrin äiti Betty B

Jos on Syrri hankala niin välistä luonnetta näyttää myös sen emä Betty. Sen ratsastaja Tiia on kuitenkin sitkeästi tehnyt töitä hienon tammansa kanssa ja ovat edenneet jo Inter I -tasolle yli 60% tulostasolla. Ehkä Syrrilläkin on toivoa.

Luonteikas tammahan Syrrin varsottuaan meinasi, että mikä tuo on, se ei sitä halua. Ja yritti listiä pikkuvarsan, niin että ensimmäisen yön seisoin niiden karsinassa pitämässä Bettystä kiinni. Kun tamma selvisi ensi järkytyksestään, niin sen äidinvaistot heräsivät ja sen jälkeen se huolehti hyvin varsastaan.

Kuva (Taru Arola): Tiia ja Betty Laakson ratsastusstadionilla

Hyvää loppukesää

www.perriertalli.fi

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tiia Laakson'.